

Бригадирът също е възмутен и също се измъчи, да може да се извадят от този кръгъл топък.

К А Р Т И Н А IV. *Сън на крълъка*.

1872 —

Лица:

Гуга.

Дамянъ.

Вела.

Магьосница Иона.

Старците от II-ра картина.

Действието става непосредствено следът станалото въ картина III-та. Гуга е сама. Пристъпва защеметена. Нъшо ръшава въ себе си; измъчва се и не знае какво да прави. Чулорепа се отпуша на дивана.

Прислушнициите ѝ влизат да време и тогу, но като видят че Гуга — застъпъ съжеление да е заплуза, а не сънте.

Други — (като в изнанка.)

Не сестриче, той е малодушен.

Ще си даде това външна хранлива ляства.

Славословният сънът от дълго.

Преклонение гравя предъ ходъ ти.

Гуга — Младъжка!

Словата ти са съхна сестриче.

Съ токля и съ дали утъка.

За душата Но сърдцето, яко.

И този скъп разговор ти.

Ти съм здрава, а ти съм слаба.